

Endelig vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Trafikminister i Anledning af Licitationen af Murerarbejdet paa Randers Posthus. Den højtærede Minister omtalte denne Sag, og enhver kan se i Rigsdagstidende, at Ministeren i et og alt gav mig Ret i den Fremstilling, jeg har givet af Sagen. Ministeren bekræftede, at man for at takkes Arbejdsgiverne i Randers havde ofret 15 000 Kr. ekstra ved Opførelsen af Posthuset, Ministeren talte ganske vist om, at det var altid farligt at modtage Tilbud paa Arbejde, som laa uforvarsrlig lavt, men samtidig føjede han til: „Imidlertid hævdede Murersvendenes kooperative Forretning, at Tilbudet var rigtig og velberegnet, derfor beklager jeg i og for sig“ — det er ganske betegnende, at Ministeren siger dette — „at man ikke var i Stand til at modtage det af Hensyn til de Vanskeligheder, det kunde volde ved Bygningens Opførelse.“ Saaledes ligger Forholdet, slutter den højtærede Minister. Det forekommer mig, at den Bemærkning er ganske overflødig, thi der var, som sagt, i Ministerens Redegørelse ikke en Tøddel udover det, jeg alt havde oplyst, og der var for saa vidt heller ikke nogen Anledning til at gøre Rede for det, jeg alt havde gjort opmærksom paa.

Det skulde da lige være det, at Ministeren i sin Redegørelse peger paa, at det ikke var en blot og bar Skræk for Arbejdsgivernes eventuelle Repressalier i Randers, men at der har været foretaget positive Skridt. Ministeren siger, at det er en Vedtagelse indenfor Murermestrenes, Tømrermestrenes og Snedkermestrenes Fagorganisationer i Randers, at man vilde være afskaaret fra at give Tilbud paa Arbejdet ved Bygningen, hvis Murersvendenes Tilbud blev antaget. Jeg skal heroverfor, for saa vidt Ministeren virkelig har lagt denne Trusel til Grund — idet jeg naturligvis udtaler min Forbavelse over, at han har ladet sig skræmme —, erklære, at Tømrernes kooperative Forretning i Randers for Tiden udfører Tømrerarbejdet ved den nye Stats-skole og her arbejder i skøn Forening med de private Arbejdsgivere. Jeg mener herved at have ført Bevis for, at den Paa-stand, at der foreligger en Vedtagelse om ikke at ville arbejde sammen med de kooperative Forretninger, har været en blot og bar Trusel, og at der er Præcedens for, at de Herrer, naar de ser, at et Arbejde virkelig er tildelt Svendene, ikke kommer og siger til Ministeren: De maa undskylde, saa vil vi ikke have Arbejdet. Nej, de Herrer skal nok vedstaa deres Til-

bud, de skal nok gaa i Selen, naar de ser, at ellers bliver der ikke taget Hensyn til dem. Sagen var, at man var bange for, at Undervisningsministeren skulde have vist dem Vintervejen og sagt: Nu vel, vil De ikke arbejde sammen med Svendenes Foretagende, udbyder vi Arbejdet paa ny. Det kunde meget vel have ladet sig gøre. Der findes i Randers foruden en Del Mestre, der staar udenfor Arbejdsgiverforeningen, tillige kooperative Foretagender, som Arbejdere har startet, saaledes for Tømrer-, Murer-, Snedker- og Malerfagene. Men det, jeg nærmest vil hæfte mig ved, er, at Tømrernes kooperative Foretagende udfører Tømrerarbejdet paa den under Opførelse værende Statsskole i Randers for Tiden. Jeg mener da, den højtærede Minister for offentlige Arbejder skulde været gaaet samme Vej. Jeg ved ikke, om den højtærede Undervisningsminister har været stillet overfor Spørgsmaalet, men jeg føler mig overbevist om — ja, det kan være, jeg har for god en Tro til Undervisningsministeren, men jeg har nu en Gang noget mere Tro til ham end til de fleste af Ministrene —, at han vilde have afvist Murermestrene og Snedkermestrene, hvis de havde stillet et saadant Krav til ham paa Grundlag af, at Tømrernes kooperative Foretagende skulde deltage i Opførelsen af Skolen.

Men under alle Omstændigheder fremgaar det klart, hvad jeg ogsaa pegede paa i mit første Indlæg, at Ministeren har ladet sig skræmme, har ladet sig lede af nogle enkelte Arbejdsgivere i Randers og efter denne Trusel glat væk givet Tilsagn om, at der udbetales 15 000 Kr. til den paa-gældende Murermester ud af Kassen, blot for at takkes dem og hjælpe dem i deres Forfølgelse mod disse Foretagender, som jeg meget vel forstaaer, man gerne vil skaffe sig fra Halsen. Det er naturligvis rart for Arbejdsgiverne, naar de kan faa Ministeren til at være dem behjælpelig med at blokere vanskelige og farlige Konkurrenter, der viser sig at kunne arbejde billigere end de selv. Det er naturligtvis altid behageligt; men jeg maa sige, at hvis man ikke havde set saa meget i Forvejen, maatte man forundres i høj Grad over, at det er en Venstre-regering, en Regering, der har saa nøje Forbindelse med Andelsbevægelsen, der lader sig bruge af Arbejdsgiverne i en saadan Udstrækning, som Tilfældet her har været.

Det ærede Medlem Hr. Clausager sagde forleden ved et Møde i Hjortshøj — det er refereret i „Randers Dagblad“ for den 22. ds. —, at Venstre vilde ikke Organisationerne til Livs, det, Venstre vilde til Livs,